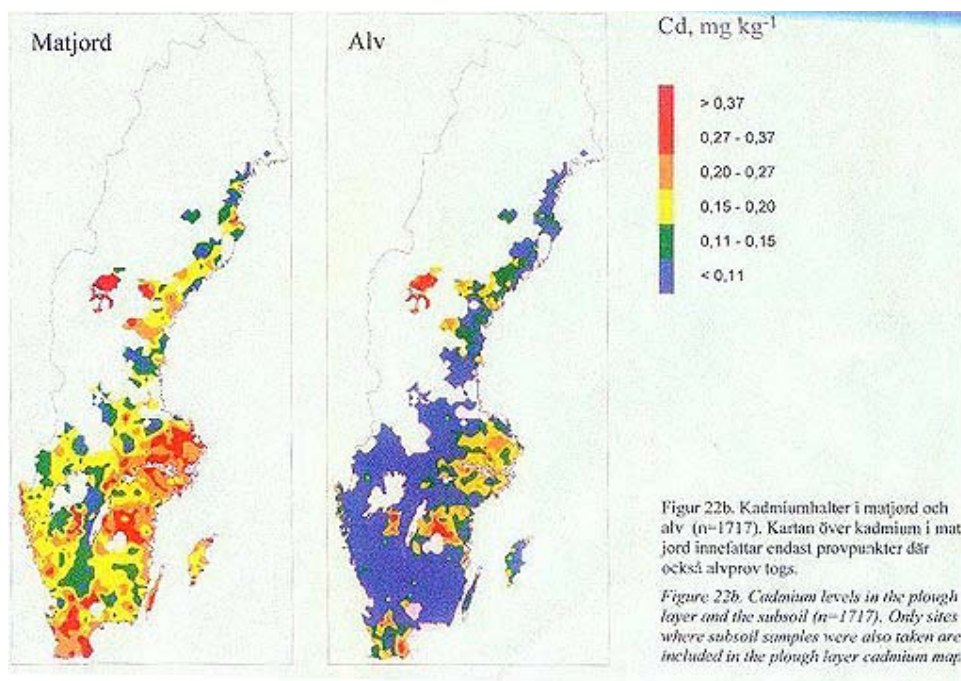

Kadmiumkartor

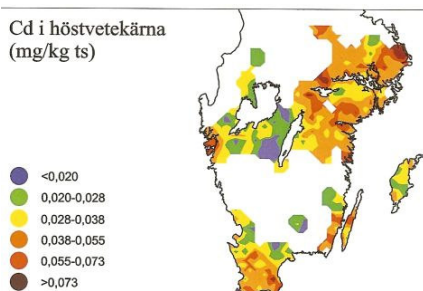
De höga kadmiumhalterna har sitt ursprung dels i geologiska förhållanden och dels i valet av fosforgödsel. Nedan ser vi hur alven på det hela taget har låga kadmiumhalter, utom där det finns naturligt förhöjda halter. Man utgår från att matjorden innan industrisamhället tog sin början, hade ungefär samma halter som alven. Men i dagens matjord ser vi att människan tillfört betydande mängder kadmium genom förorenad gödsel, luftnedfall, kalk m m.

Medicinsk expertis anser att kadmiumexponeringen av den svenska befolkningen måste minska. Mest illa ute är våra små barn. Det är svårt att framställa barnmat som uppfyller EFSA:s (EU:s livsmedelsorgan) tolererbara dagsintag (TDI) för kadmium.

Vår åkermark är på de flesta ställen så förorenad av kadmium att mjölet från de allra flesta ställen i Sverige är odugligt som basföda för små barn – i synnerhet mjöl från Östergötland och Skåne.

På nedanstående karta kan vi se hur kadmiumhalten i höstveten varierar mellan olika områden. Barnmatstillverkarna söker efter spannmål med en kadmiumhalt helst vid **0,005 mg/kilo**. Just i Västergötlands slättbygder finns åkrar med låga halter enligt kartan (blå områden). Vi måste göra vårt yttersta inom Naturskyddsföreningen för att kadmiumhalten i de Västsvenska åkrarna inte skall öka mer, helst skall vi arbeta för att halten minskar.

Från flera källor anger man att kadmiumhalten i fosforgödsel måste vara lägre än 10 – 12 milligram per kilo fosfor om inte halten i åkermarken skall fortsätta öka. Då ser vi att slam och viss PK-gödsel kraftigt överskrider denna gräns.

Fosforgödsel	Kadmiumhalt mg/kg fosfor
Källseparerad urin	0,7
Vanligaste konstgödseln NPK	5
Urin och avföring	6 – 9
Gräns för balans	10 – 12
Viss PK-gödsel	20
Slam	25